

Toespraak Voorzitter Lia Folmer-de Kleijn bij Indische Plaqueette | 2002

**Nationale Herdenking
15 augustus 1945**

Dames en heren,

Het is sedert 1999 een goede gewoonte geworden dat wij hier ieder jaar als gast van de Tweede Kamer bijeenkomen in deze kleine hal van het voormalig Tweede Kamergebouw van de Staten-Generaal. Sprekende namens de Stichting Herdenking 15 augustus 1945 en de daarbij aangesloten organisaties beschouw ik het als een eer deze bijeenkomst te mogen inleiden en u allen hier welkom te heten. In het bijzonder natuurlijk onze gastvrouw, mevrouw Verburg, eerste ondervoorzitter van de Tweede Kamer.

Het is een opmerkelijke plaats, deze hal waarin symbolisch zoveel verwijst naar onderdrukking, strijd en uiteindelijk vrijheid. Dat wij hier bijeenkomen om het einde van de oorlog in Azië te herdenken heeft voor ons een grote symbolische waarde. Daarbij is het boek waarin de namen van alle oorlogsslachtoffers, mannen en vrouwen, burgers en militairen staan vermeld, een voortdurende bron van bezinning. Maar wij zijn hier niet voor hen alleen; wij herdenken hier allen die op zo uiteenlopende wijze hebben geleden onder de Japanse bezetting. In het afgelopen jaar zijn een aantal aangelegenheden die de betrokkenen bij de oorlog in het voormalig Nederlands-Indië betreffen, tot een voorlopig einde gebracht. Ik doel daarbij op wat wij algemeen "het gebaar" noemen en op de opening van het Indisch Huis. Wij zijn erkentelijk voor de daarin besloten erkenning van destijds tekortschieten jegens de Indische gemeenschap. Een deel van de oude pijn is daarmee weggenomen, en wij zijn de volksvertegenwoordiging dankbaar voor de positieve rol die zij daarin hebben gespeeld.

Maar ook ik ben hier gast, en daarom past het mij niet te veel uit te wijden. Hierna zal tot U spreken mevrouw, Verburg eerste ondervoorzitter van de Tweede Kamer. Na afloop van deze toespraak zullen wij gezamenlijk een krans/bloemstuk leggen bij de plaqueette links naast mij en met U enige ogenblikken van overdenking in acht nemen. Daarna is er gelegenheid voor de hier aanwezigen kort bij de plaqueette te verwijlen voor hun persoonlijke herdenking. Ten slotte komen dan wij boven, in dezelfde zaal waar U ontvangen bent, wederom bijeen om nog na te praten.